

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:51
מוצאי שב"ק.....9:20
שיעורים כסדרן
נ"ד.....שופטים ה'ר'
בבלי.....זבחים ק"ג
ירושלמי.....ברכות א'
תוספתא.....סנהדרין פרק ד'
רמב"ם.....שבועות ג'

שעה 7, גליון 45 (356)

פרשת עקב, כ"ג אב, עבדים חודש אלול, שעת תשע"ח לפ"ק, אבות פרק ד'

מוהרא"ש דערציילט

די חשיבות פון א אידישע פרוי

חז"ל זאגן (ברכות י"ז), דער אייבערשטער האט צוגעזאגט א גרעסערע שוכר פאר די פרויען ווי פאר די מענער. פארנוואס באקומען די פרויען אזא גרויסע שוכר? ווייל זיי העלפן זייערע מענער צו לערנען תורה, זיי זענען מחזק און זיי שטארקן זייערע מענער אז זיי זאלן זיין וואויל און ערליך, און דינען דעם אייבערשטן ווי עס דארף צו זיין, און אויך ווייל זיי טראגן זייערע קינדער אין חדר צו לערנען די הייליגע תורה.

מען קען זיך גארנישט פארשטעלן די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס שטייט צו איר מאנ'ס זייט, זי קוקט ארויף דאס גוטס פון אים, זי קוקט ארויף דאס וואס ער שטרענגט זיך אן צו גיין לערנען און דאווענען און צו זיין וואויל און ערליך, און זיכער רעדט זי אים נישט אפ און זי מאכט נישט אונזען זיינע גוטע זאכן. מיט דעם וואס זי איז מחזק איר מאן, וועט זי זוכה זיין צו פונקט אזא גרויסע שוכר ווי אים, זי וועט זיך טיילן מיט זיין חלק אין גן עדן, און עס וועט איר זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

ווען מען זאגט אז די פרוי טיילט זיך מיט די שוכר פון איר מאן, מיינט דאס נישט אז יעדער פון זיי וועט נאר באקומען האלב. אז מיט דעם וואס זי העלפט איר מאן, ווערט אראפגענומען א חלק פון זיין שוכר און מען געבט עס פאר די פרוי. דאס איז א טעות. חז"ל זאגן (ברכות כ"ד) אז די מאן און פרוי זענען ווי איין <<<<<<

פרשת השבוע

והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה וגו' ושמר ה' אלקיך לך וגו'. דער אייבערשטער זאגט: אויב די אידן וועלן זיין וואויל, וועט ער זיי געבן אלע גוטע זאכן. רש"י זאגט, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב דו וועסט פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן מ'רעמטן עס מיט די פיס, דעמאלט וועל איד דיר געבן די גוטע זאכן. דארף מען פארשטיין, וואס זענען די גרינגע מצוות וואס מענטשן צומ'רעמטן מיט די פיס?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער בעל המורים זאגט אויף דעם פסוק, וואס זאגט דריי לשונות, תשמעון, ושמרתם, ועשיתם, אז דאס איז קעגן מקרא, משנה און גמרא, די דריי הויפט למודים, וואס א איד דארף לערנען.

פאקט לויט ווי דער רבי האט אונז געגעבן די "סדר דרך הלימוד" (שיחת הר"ן סימן ע"ז) אז מען קען לערנען די תורה אויף א גרינגע וועג, מען מאכט זיך א שיעור אין יעדע ספר, און מען לערנט עס אין א סדר, און אויב מען פארשטייט עס איז זיכער גוט, און אויב מען פארשטייט נישט זאגט מען בלויז די ווערטער אפילו אן פארשטיין, און ווען מען זאגט אסאך תורה, וועט מען עס צום סוף פארשטיין.

קומט אויס אז עס איז זייער גרינג צו לערנען תורה, צו לערנען יעדן פאג אביסל חנוכה, אביסל משניות, אביסל גמרא, אבער מענטשן מאכן דאס אונזעק "דאס הייסט נישט געלערנט. לערנען הייסט נאר ווען מען לערנט אסאך אויף אמאל, מיטן גרעסטן עיון, צו פארשטיין קלאר די זאך". און דעמאלט קומט אויס אז זייער אסאך צייטן לערנט מען בכלל נישט. ווייל מען קען נישט אייביג לערנען בעיון, אבער ווען מען פאלגט דעם רבי'ן און מען לערנט אפילו נאר אביסל אויף אמאל, און אפילו ווען מען פארשטייט נישט. דעמאלט קומט מען אן זייער אסאך.

דאס זאגט רש"י, אם המצות קלות שאדם דש בעקביו תשמעון, אויב מען וועט פאלגן דעם אייבערשטן מיט די גרינגע מצוות וואס מענטשן מ'רעמטן עס מיט די פיס, דאס גייט ארויף אויפ'ן "סדר דרך הלימוד" וואס איז א גרינגע געשמאקע וועג צו קענען לערנען און ענדיגן די גאנצע תורה, אבער מענטשן מ'רעמטן עס מיט די פיס, מען מאכט עס אונזעק. אויב אבער מען וועט עס יא איינהאלטן, און דורך דעם וועט מען אנקומען צו לערנען אסאך תורה, דעמאלט וועט דער אייבערשטער געבן אלע גוטע זאכן.

(תוך הנחל ליל שב"ק פרשת עקב תשס"ח לפ"ק)

נאך א פשט זאגט מוהרא"ש לויט ווי דער רבי טיימ'שט דעם פסוק (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן קס"ט), והיה אז א לשון פון שמחה (במקור רבה פי"ג ס"ח). והיה - אויב דו וועסט זיין אזוי שמאך פרייליך, אז, עקב תשמעון - אפילו די פיס וועלן הערן, דאס מיינט אז מען וועט זיין אזוי פרייליך אז די פיס וועלן טאנצן פאר שמחה, ושמר ה' אלקיך לך את הברית - וועט דער אייבערשטער אליין זעהן אז מען זאל זיין אפגעהויבן מיט שמחת הברית, ווייל די עבירות קומען נאר ווען א מענטש איז מרויזעריג, אבער ווען דער מענטש איז פרייליך ווערט ער ניצול פון עבירות.

דערפאר זאגט דער רבי (ליקוטי מוה"ר חלק ב' סימן כ"ד) "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד", עס איז א גרויסע מצוה צו זיין פרייליך, וואס דאס הייט אפ דעם מענטש פון שלעכטס.

דאס זאגט דער אייבערשטער, מען זאל זעהן צו אפהויבן די מצוות וואס מענטשן צומ'רעמטן מיט די פיס, דאס איז די מצוה פון שמחה, פון זיין פרייליך, וואס מענטשן מאכן עס אונזעק. אויב אבער וועט מען זיך יא שמארקן צו זיין פרייליך וועט מען האבן אלעם גוטס.

(זאת התורה עקב א')

א גוט ווארט

אלע פראבלעמען וואס מענטשן האבן, נעמט זיך פון עצבות און מרה שחורה; עצבות פארמאכט דעם מוח מען זאל נישט קענען טראכטן פונעם אייבערשטן, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב', סימן ט'): "מה שהעולם רחוקים מהשם יתברך, ואינם מתקרבים אליו יתברך, הוא רק מחמת שאין להם לשוב הדעת, ואינם מושבין עצמון", פארנוואס זענען מענטשן אזוי געפאלן ביי זיך און זענען נישט נאנט צום אייבערשטן? ווייל מען האט נישט קיין לשוב הדעת - מען טראכט נישט פון תכלית.

זאגט אבער דער רבי, ווי אזוי קען מען זוכה זיין צו לשוב הדעת, און צו א קלארע מוח צו וויסן וואס מען האט צו טון אויף דער וועלט? "אף דע, שעל ידי מרה שחורה אי אפשר להנהיג את המוח כרצונו, ועל כן קשה לו לשוב דעתו. רק על ידי השמחה יוכל להנהיג המוח כרצונו, ויכול לשוב דעתו; כי שמחה הוא עולם החירות, בבחינת: "כי בשמחה תצאו", שעל ידי שמחה נעשין כן חורין, ויוצאין מן הגלות", אז א מענטש איז בשמחה איז ער א פרייער מענטש און דער מוח איז אים נישט מצומצם, אזוי קומט מען צו לשוב הדעת און מען ווערט אן ערליכער איד.

(עצתו אמונה, פי עקב תשע"ח)

שאלות ותשובות פרסלב

איך וויל האבן קינדער, זאל איך פארן קיין אומאן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל פאדאנקען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר'ן ארויסגעבן איינערע שיעורים, איך הער פסוד די שיעורים און דאס געבט מיר אסאך חיזוק. דער ראש ישיבה'ס שיעורים האבן מיך געמאכט לערנען אסאך מער וויפיל איך האב געלערנט בעפאר, און אזוי אויף האט דאס מיר געברענגט אנצוהייבן מעביר סדרה זיין, וואס איך האב שוין געהאט אויפגעהערט דאס צו טון, ווייל איך פלעג דאס נישט קענען ענדיגן במשך פרייטאג און שבת. ברוך השם איך האב זוכה געווען צו מאכן א סיבה אויף גאנץ ששה סדרה פלעגט א דאנק דעם סדר דרך הלימוד וואס דער ראש ישיבה האט געהאט ביי איינע פון די שיעורים - חסדי השם! איך בין שוין חתונה געהאט 13 יאר, און איך האב שוין געטון אלע סארט סגולות, אבער איך בין נאכנישט געבענטשט געווארן מיט קינדער. פאר צוויי יאר צוריק בין איך געווען אין אומאן אויף ראש השנה, און דעם פארנאנגענעם ל"ג בעומר בין איך געווען מיט מיין נוייב אין מירון, אבער בינדערווייל האבן מיר נאכנישט זוכה געווען צו זען א לשועה. איך קען נישט מחליט זיין צי איך זאל דעם קומענדיגן ראש השנה נאכאמאל פארן קיין אומאן אדער נישט, וויל איך בעטן אויב דער ראש ישיבה קען מיר העלפן מחליט זיין וואס איך זאל טון. ה'עלחה רבה אין נאכאמאל א נישר כח, יעקב

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת כי תבוא לאומאן, ט"ז אלול, שנת תשע"ז לפרט קטן לכבוד יעקב גרויאר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

חכמינו זכרונם לברכה דערציילן (פא דבי אליהו נבחה, פיר יח): "פעם אחת הייתי עובר ממקום למקום, ומצאני אדם אחד, ואמר לי: רבי, מפני מה בצעלי פתים של ישראל נעצרים על בנים מהיות להם?" אליהו הנביא <<<<<<

מענטש, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רס"ח) אז אויבן אין הימל זענען די נשמה פון א מאן און ווייב, איין נשמה. נאר ווען די נשמה קומט אראפ אויף דער וועלט ווערט עס צוטיילט אין צוויי גופים, פאר די מאן און פאר די ווייב. קומט אויס אז ווען זיי העלפן זיך ארויס איינער דעם צווייטן, זיי לעבן צוזאמען מיט ליבשאפט און שלום, באקומען ביידע די זעלבע שחר אינאיינעם.

די גמרא דערציילט (תענית כ"ה) אויף רבי חנינא בן דוסא אז ער איז געווען זייער ארעם, און זיין ווייב האט געמוטשעט אז ער זאל עפעס טון דערצו, אז ער זאל בעטן אביסל פון זיין שחר אויף יענע וועלט. איז ער ארויסגעגאנגען און ער האט מתפלל געווען אז מען זאל אים געבן עפעס, איז ארויסגעקומען אזוי ווי א האנט וואס האט אים געגעבן א גאלדענער פיסל. שפעטער האט זי געזען אין חלום ווי אלע צדיקים זיצן אין גן עדן ביי א טיש פון דריי פיס, און זיי האבן נאר א טיש פון צוויי פיס. האט זי אים געהייסן אז ער זאל צוריק געבן דעם פיסל, ווייל זי וויל נישט אז זיי זאלן האבן ווייניגער אויף יענע וועלט, און ער איז געגאנגען און ער האט דאס צוריק געגעבן.

זעט מען פון דעם אז אויף יענע וועלט זענען די מאן און פרוי אינאיינעם אין גן עדן, זיי זיצן צוזאמען ביי איין גאלדענעם טיש, זיי באקומען די זעלבע שחר אינאיינעם, ווייל זיי האבן זיך ארויסגעהאלפן איינער דעם צווייטן, אזוי ווי דער הייליגער זוהר הקדוש זאגט (תקוני זוהר תיקון י"ד) אז א פרוי העלפט ארויס דעם מאן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

דער אמת איז אז עס דארף נישט אזוי זיין אז א פרוי זאל שפירן אז זי העלפט איר מאן און דער מאן זאל שפירן אז ער העלפט ארויס זיין ווייב. ווייל ווען עס הערשט א ריכטיגע שלום אינדערהיים, ווען די פאר-פאלק האבן זיך אמת'דיג ליב, שפירט יעדער פון זיי אז זיי העלפן זיך אליין, זיי לעבן אינאיינעם מיט איין ציל, אזוי ווי זיי זענען איין מענטש, יעדער שפירט אז מיט דעם וואס מען העלפט דעם צווייטן העלפט מען זיך אליין. דאס איז אן אמת'ע און ריכטיגע ליבשאפט.

חז"ל זאגן (יבמות כ"ג) אז די בית הלל האלטן אז אפילו ווען א פרוי האט נאר פארברענט דאס עסן פונעם מאן, מעג ער איר שוין גט'ן. דאס איז זייער אינטערעסאנט. פאר'וואס זאל מען גט'ן א ווייב ווייל זי האט פארברענט דאס עסן? עס מאכט זיך יעדן טאג אז עסן ווערט פארברענט, דאס איז זייער א נארמאלע זאך, דאס ווייזט נישט אויף קיין שלעכטיקייט.

נאר ווען מען וועט גוט קוקן וואס די הייליגע חז"ל זאגן, וועט מען זען אז זיי זאגן נישט אז זיי האט פארברענט "ד" עסן, עס שטייט אז זי האט פארברענט "זיין" עסן. דאס מיינט אז פאר איר אליין האט זי גוט אכטונג געבן אז דאס עסן זאל נישט פארברענט ווערן, און די פארברענטע חלקים געבט זי נאר פאר אים. דאס ווייזט שוין יא אויף שלעכטע מידות.

ווייל אין שטוב דארף הערשן אן הארמאניע, מען לעבט אינאיינעם. אויב איז דא גוטע זאכן, טיילן זיי זיך ביידע מיט דעם. און אויב איז דא ח"ו א שלעכטע זאך, טיילן זיך ביידע מיט די צער און עגמת נפש. אויב דאס עסן איז פארברענט געווארן איז דאס די שארן פון ביידע. און מיט דעם וואס זי געבט נאר פאר אים דאס פארברענטע און פאר זיך געמט זי די גוטע, איז דאס א סימן אז זי טויג נישט.

און פארקערט איז דאך זיכער, אז ווען מען לעבט יא אינאיינעם, מען טיילט זיך מיט יעדע זאך, איז דאס א סימן אז אין דעם הויז לעבט מען מיט גוטע מידות, דארט הערשט אן אמת'ע שלום בית, און אזוי ווי זיי האבן זיך געטיילט אויף די וועלט, וועלן זיי זיך אויף טיילן מיט זייער גרויסע שחר אויף יענע וועלט.

ווען דער צדיק דער הייליגער רבי מענדעלע מרימנוב זי"ע איז געווען נאך א אינגערמאן, איז ער געזיצן און געלערנט א גאנצן טאג אין בית המדרש. זיין ווייב האט מסכים געווען דערצו און זי האט אים ארויסגעהאלפן אז ער זאל קענען זיצן און לערנען און דיגען דעם אייבערשטן. זי פלעגט אים ברענגען יעדן טאג צו עסן אין שול, אז ער זאל זיך נישט דארפן שטערן פון לערנען.

איין טאג ווען זי איז געגאנגען צום בעקער קויפן א ברויט פאר איר מאן, האט דער בעקער איר מער נישט געוואלט געבן אויף באך, נאכדעם וואס זי איז שוין געווען שולדיג אסאך געלט, און אזוי איז אריבער נאך א טאג וואס זי האט נישט געקענט ברענגען צו עסן פאר איר מאן. ווען עס איז שוין געקומען דער דריטער טאג, האט זי זיך געשטארקט און זיך איז נאכאמאל געגאנגען בעטן דעם בעקער אז איר זאל איר געבן נאך איין ברויט אויף באך, ווייל איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דער בעקער האט אבער בשום אופן געוואלט געבן נאך א ברויט, ער האט גע'טענה'ט אז ער ווייסט נישט ווי אזוי זי וועט אים אמאל קענען באצאלן.

זי האט אנגעהויבן זייער צו וויינען, זי האט זיך געבעטן ביים בעקער אז ער זאל רחמנות אויף איר און אויף איר מאן. זי האט נישט געקענט צוקוקן ווי איר מאן האט שוין נישט געגעסן פאר דריי טעג. דעמאלט האט איר דער בעקער געזאגט: "איך וועל אייך געבן א ברויט, אבער נאר אויב איר געבט מיר אוועק אייגר גאנצער חלק אין גן עדן!"

אין אנהויב האט זי מורא געהאט דאס צו טון, אבער צום סוף האט זי מסכים געווען צום געשעפט, און זי האט אים אונטערגעשריבן א צעטל אז זי געבט אים אוועק איר גאנצע גן עדן, און ער זאל איר געבן א ברויט. ער האט איר טאקע געגעבן א ברויט און זי איז גלייך געלאפן מיט איין אטעם צו טראגן דעם ברויט פאר איר מאן אין שול.

ווען זי איז אנגעקומען אין שול האט זי געזען אז איר מאן איז זייער שוואך און פאר'חלש'ט. גלייך ווען זי האט אים געברענגט דאס ברויט, האט זיך דער צדיק געוואשן און געגעסן. ער האט איר געזאגט: "זאלסט וויסן אז ווען דו ברענגסט ווען מיר נישט יעצט דעם ברויט, וואלט איך רחמנא ליצלן אויסגעגאנגען פאר הונגער!"

אינצווישן האט זי זיך אראפגעזעצט און זי האט אנגעהויבן זייער שטארק צו וויינען. ווען איר מאן האט איר געפרעגט פאר'וואס זי וויינט, האט זי געענטפערט: "איך האב פארקויפט מיין גאנצע עולם הבא פאר די איינע ברויט. איך פריי זיך אז מיט דעם האב איך געראטעוועט דיין לעבן, אבער וואס וועט יעצט זיין מיט מיר?" דער צדיק האט איר בארואיגט און געזאגט: "דו דארפט זיך בכלל נישט זארגן, אין דעם זכות פון דיין מסירת נפש, וועסטו זוכה זיין צו א גרויסן שחר, און דו וועסט זיין צוזאמען מיט מיר אין גן עדן."

נארן שפעטער ווען זי איז נפטר געווארן האט מען איר געלייגט אינעם זעלבן אוהל געבן איר מאן. כאטש וואס עס איז נישט געווען איינגעפירט אין יענע צייטן צו לייגן די רעביצין געבן א צדיק. דאס איז געווען א סימן און א רמז אויף דעם אז זי האט זוכה געווען צו זיין מיט אים אינאיינעם אין גן עדן. זעט מען פון דעם די גרויסקייט פון א אידישע פרוי וואס געבט זיך אוועק פאר איר מאן. זי איז אים מחזק און שטארקט אים, זי העלפט אים ארויס אז ער זאל קענען זיין וואויל און ערליך, אז ער זאל רואיגעהייט קענען דיגען דעם אייבערשטן, יעדער איינער לויט זיין דרגה, און אין דעם זכות וועט זי זיכער זוכה זיין צו נאר א גרויסע שחר סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

(שיחות מוה"ר'ש חלק ט"ז ערך אשה וערך זכות)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן

א

אום ראש חודש ניסן, אין יאר תקל"ב לפ"ק, שבת קודש פרושת תרועה, איז געבוירן געווארן דער הייליגער רבי; צו זיין פאטער דער באהאלטענער צדיק רבי שמחה ז"ל, א זון פון הייליגן צדיק רבי נחמן הורידענקער ז"ל, וואס ער איז געווען א תלמיד מובהק און א בן בית ביים הייליגן בעל שם טוב ז"ע; און צו זיין מאמע די צדיקת, בעלת רוח הקודש, מרת פיגא ע"ה, א טאכטער פון די צדיקת אדל ע"ה, א טאכטער פון הייליגן בעל שם טוב ז"ע.

דעם רבי'נס מאמע פיגא ע"ה איז געווען א שוועסטער מיט'ן צדיק רבי משה חיים אפרים מסדילקוב ז"ל, בעל מחבר ספר "דגל מחנה אפרים", און אויף מיט'ן צדיק רבי רבי ברוך פון מעזביזש ז"ל.

ב

דער הייליגער רבי איז געבוירן געווארן אין הויז פונעם הייליגן בעל שם טוב ז"ע אין מעזביזש, אין דעם שטוב וואו ער פלעגט אפטרעטן זיינע עבודות און דינען דעם אייבערשטן.

איינער דער בעל שם טוב ז"ע איז נסתלק געווארן, האט ער באפוילן אז מען זאל געבן זיין הויז פאר זיין טאכטער אדל ע"ה. ווייל זיין זון, דער צדיק רבי צבי ז"ל האט געהאט שוין פרנסה און ער האט נישט געדארפט דאס הויז. דערנאך, ווען אדל ע"ה איז נסתלק געווארן האט זי איבערגעגעבן דאס הויז פאר איר טאכטער מרת פיגא ע"ה, ווייל אירע צוויי זון האבן געהאט זייער אייגענע רביסטונע און זיי האבן נישט געברויכט האבן דאס הויז. און אזוי איז דאס הויז אנגעקומען צום רבי'נס עלטערן, איר טאכטער מרת פיגא ע"ה, מיט איר מאן רבי שמחה ז"ל.

ג

לאמיר אבער צוריקמישן דאס בעלט מיט געטליכע יאר פריער, איבערצוגיין די גאנצע השתלשלות ביז ווען דער הייליגער רבי איז געבוירן געווארן.

דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע האט געהאט צוויי קינדער, זיין אייניציג זון רבי צבי ז"ל, וואס ער איז געווען זיין גאנץ לעבן א באהאלטענער צדיק, דער הייליגער בעל שם טוב ז"ע האט געזאגט אויף אים, "ער האט א גרויסע נשמה, און עס פעלט אים גארנישט", און ער האט געהאט צוויי קינדער, רבי אהרן מיטטייב ז"ל און רבי ישראל מפאנוויליש ז"ל. און דערנאך האט דער בעל שם טוב ז"ע געהאט זיין אייניציגע טאכטער מרת אדל ע"ה, זי איז אלעמאל געווען מיט איר הייליגן טאטן, און איר טאטע האט געזאגט אויף איר אז איר נשמה קומט פונעם אויזר פון ריינע נשמות, און ער האט איר גענומען פון דעם פסוק (דברים ל"ג, ב) "אש תל למו", וואס איז די ראשי תיבות "אדל". ער האט איר זייער געשעצט און מחשיב געווען, ער האט איר געזעענט ווי פון זיינע תלמידים.

איינמאל האבן אנשי שלומינו געפרעגט דעם רבי'ן פארוואס דער בעל שם טוב ז"ע האט אזוי שטארק געהאלטן פון זיין טאכטער אדל, האט דער רבי זיי געענטפערט, "ווייל זי האט שטענדיג געברענגט צום אייבערשטן מיט שטארקע רצונות, זי איז שטענדיג ארוםגעגאנגען מיט איין מחשבה, ווי אזוי קען זי מאכן א נחת רוח פאר'ן אייבערשטן".

איר מאן איז געווען א באהאלטענער צדיק, רבי יחיאל אשכנזי ז"ל, מ'פלעגט אים רופן "דער דייטשלי" ווייל ער האט געשטאמט פון דייטשלאנד, און זיי האבן געהאט אינאיינעם צוויי זון און איין טאכטער, ווי געשריבן פריער.

ד

אין יענע צייט, נאכדעם וואס דער בעל שם טוב ז"ע איז נתגלה געווארן אויף דער וועלט, האבן אנגעהויבן צו קומען צו אים פילע תלמידים, גרויסע צדיקים, און צווישן זיי איז אויך געווען א יונגער תלמיד מיט'ן נאמען רבי נחמן פון די שטאט הורידענקא, ער איז געווען זייער איבערגעגעבן פאר'ן הייליגן בעל שם טוב ז"ע, ער איז געווען ביי אים ממש ווי א בן בית, דער בעל שם טוב ז"ע האט אים זייער ליב געהאט און פלעגט אים שיקן אויף וויכטיגע זאכן/תורות ער.

ה

איינמאל איז געקומען צום בעל שם טוב ז"ע די שוועסטער פונעם צדיק רבי יצחק פון דרוביטש ז"ל, און זי האט געבעטן דעם בעל שם טוב ז"ע אז ער זאל איר טרעפן א גוטן שידוך, האט דער בעל שם טוב ז"ע איר פארגעשלאגן צו נעמען פאר א חתן זיין פאליפטער תלמיד רבי נחמן הורידענקער ז"ל.

גלייכצייטיג האט דער בעל שם טוב ז"ע אויך גערעדט מיט זיין תלמיד רבי נחמן הורידענקער איבער דעם שידוך, און אזוי איז דער שידוך געשלאסן געווארן בשעה טובה ומצלחת.

ביים שידוך שליסן האט דער בעל שם טוב ז"ע געפרעגט פון רבי נחמן הורידענקער ז"ל וואס ער גייט אים צאלן פאר שדכנות, און ער האט גארנישט געענטפערט. האט דער בעל שם טוב ז"ע אליין געזאגט, "ווען דו וועסט געבוירן א זון, און מיין טאכטער אדל וועט געבוירן א טאכטער, וועלן מיר זיך משדך זיין, און דאס וועט זיין פאר מיר פאר שדכנות".

האט רבי נחמן הורידענקער ז"ל זיך אנגערופן, "אבער איך בין דאך א גרויסער יחסן? איך האב א יחס ביז דוד המלך", האט דער בעל שם טוב ז"ע אויסגענומען זיין יחס בריוו און געוויזן אז ער איז אויך א יחסן, ער האט אים געוויזן זיין יחס ביז דוד המלך.

פארענדיגט קומענדיגע יאר א"ה

>>>>>

האט דער צייילט, איך בין אמאל געווען אויטערן וועגנס, און א מענטש האט מיר באגעגנט און מיר געפרעגט א שטארקע קשוא: 'פארוואס זעען מיר אז אסאך ערליכע אידישע פרויען האבן נישט קיין קינדער?' 'אמרתיו לו: בני, מפני שהקב"ה אוהב אותם אהבה גמורה ושמת בהן, לפיכך מצרפם כדי שירבו חתמים לפניו', האב איך אים געענטפערט: ווייל דער אייבערשטער האט זיי זייער שטארק ליב, און ער פרייט זיך מיט זיי, מאכט ער אז זיי זאלן נישט האבן גלייך קינדער, אזוי וועלן זיי אסאך בעטן דעם אייבערשטן, 'ואמר לי: רבי, לא כן הוא, אלא מפני שיש להם טינא בלבבם, ונושאין הרבה נשים שלא לשם פריה ורבייה', האט דער מענטש מיר געזאגט: עס איז נישט וועגן דעם, נאר עס איז ווייל דער אייבערשטער האט זיי פיינט, וויבאלד זיי האבן נישט חתונה לשם שמים וכו', 'ואמרתיו לו: בני, הרבה בעלי בתים יש לנו וחתומים הם, ואין להם אלא אשה אחת, ואף על פי כן הן נוצרים על בנים מהיות להם', האב איך אים געזאגט אז עס איז נישט אזוי, עס איז דא אסאך ערליכע אידן וואס האבן חתונה פארן אייבערשטן וועגן, און מיט דעם אלעס ווארטן זיי נאך אויף קינדער, 'ותרע לך שפן הוא, צא ולמד מאברהם אבינו ושרה אמנו שהיו עקרים שבעים שנה וחתם שנים, והרבו רחמים עד שבא יצחק ושמחו בו', א ראה האסטו - נאגט אליהו הנביא - פון אברהם אבינו און שרה אמנו, וואס זיי האבן געווארט לאנגע יארן פאר קינדער, ביז דער אייבערשטער האט זיי געהאלפן און זיי האבן געבוירן יצחק, 'וכן צא ולמד מן יצחק ורבה שהיו עקרים עשרים שנה, והרבו רחמים עד שבא יעקב ושמחו בו', נאך א ראה האסטו פון יצחק און רבקה, וואס זיי האבן געווארט אסאך יארן אויף קינדער, און זיי האבן אסאך געדאוונט צום אייבערשטן ביז זיי האבן געבוירן יעקב, 'וכן צא ולמד מרחל שהיתה עקרה ארבע עשרה שנה משני לדים, והרבחה רחמים עד שבאו שניהם לה ושמחה בהן', נאך זעט מען ביי רחל וואס זי האט געווארט אסאך יארן אויף קינדער, און זי האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן ביז זי איז געהאלפן געווארן און געבוירן אירע צוויי קינדער, 'וכן צא ולמד מחנה שהיתה עקרה תשע עשרה שנה ונשאה חדשים, והרבחה רחמים עד שבא שמואל לה ושמחה בו', און אויף זעט מען ביי חנה - די מאמע פון שמואל הנביא - וואס זי האט אויך געווארט אסאך יארן אויף קינדער, און זי האט אסאך געבעטן דעם אייבערשטן, ביז זי איז געהאלפן געווארן און געבוירן שמואל הנביא, 'אלא על פרחך צריך אמה לתפוס בידך מידה הראשונה שאמרתיו לך מתחלה, מפני שהקב"ה אוהב אותם אהבה גמורה ושמת בהן, לפיכך מצרפן כדי שירבו ברחמים לפניו'; זעט מען פון דא - פירט אויס אליהו הנביא - אז דאס וואס מען זעט אז א מענטש ווארט לאנג אויף קינדער, איז ווייל דער אייבערשטער ווארט צו הערן זייער קול, אז מען בעט אים.

איך ווייס אז דו האלטסט עס שוין נישט אויס, און דו האסט שוין געמיינט אז דו וועסט שוין האבן א קינד; בפרט אז דו האסט געטון סגולות וואס צדיקים האבן צוגעזאגט, און בפרט אז דו ביסט געפארן קיין מירון צו רבי שמעון בר יוחאי, אזוי אויך ביסטו געווען ביים הייליגן רבי'ן ראש השנה, און דו פֿרעגסט 'וואו איז מיין קינד?'

וויסן זאלסטו אז מען דארף אויסווארטן אויף די לשועה, אז דו וועסט בעטן דעם אייבערשטן וועסט זוכה זיין צו א שיינע שטוב מיט קינדער; דו האב נאר סכלנות און נאר וויין צום אייבערשטן. מען זעט אין די תורה אז לאה האט חתונה געהאט מיט יעקב אבינו און געהאט די מערסטע קינדער מיט יעקב - מער פון די אנדערע ווייבער, ווייל זי האט געבעטן און אסאך געוויינט צום אייבערשטן, אזוי ווי עס שטייט (בראשית כ"ט, י"ז): "ועיני לאה רכות", פון אסאך וויינען.

דאס וואס דו בעסטסט מיר אז דו ווייסט נישט אויב זאלסט קומען קיין אומאן אויף ראש השנה צי נישט, און דו ווילסט אן עצה; וואס איז בכלל די שאלה, ווער דען - אויב נישט דו - דארף קומען אויף אומאן צום רבי'נס ראש השנה; ראש השנה משפט מען דעם מענטש וואס גייט זיין מיט אים דעם קומענדיגן יאר, ראש השנה שרייבט מען אפ אלעס וואס וועט פאסירן מיטן מענטש, אזוי ווי מען זאגט ביים דאווענען: "בראש השנה יכתובו, ויביום צום כפפור יחתמו, כמה יעברון ויכמה יבראו, מי יחיה ומי ימות, מי יקצו ומי לא יקצו, מי יבאש ומי יבאש, מי יחיה ומי יבאש, מי יברעש ומי יבאש; נאכמער האט דער רבי געזאגט (ת"י מכת"י, סיפן ט"ח) אז ווען דער חתן זאגט מי, ומי, ומי, דארט איז

<<<<<

מורמו אלעס וואס עס שטייט נישט אויסגערעכנט אינעם פויט פון ונתנה תוקף; פּרעג איד דיר, אז מיר האבן א צדיק פון ציווי הונדערט יאר צוריק וואס האט געהייסן קומען צו אים, און ער האט צוגעזאגט אז ער וועט העלפן דעם מענטש מיט וואס ער קען - וואס איז בכלל די ספק? ! א מענטש וואס האט שכל קוקט נישט אויף קיינעם, נאר ער פארט צום רבי'ן אויף ראש השנה.

איד פּרעג דיר, אז דער הייליגער רבי האט געזאגט (תו מוהר"ן, סימן תת): "הראש השנה שלי הוא חרוש גדול, והשם יתברך יודע שאין הדבר הזה בירשה מאבותי, רק השם יתברך נתן לי זאת במתנה - שאני יודע מהו ראש השנה. לא מבניא אהם פלכם בנדאי תלויין בראש השנה שלי, אלא אפילו כל העולם פלו, תלוי בראש השנה שלי"; די גאנצע וועלט איז אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה, דער אייבערשטער האט מיר דאס געגעבן פאר א מתנה. נישט נאר אי - מייע תלמידים - זענט אנגעהאנגען אין מיין ראש השנה, נאר די גאנצע וועלט שטייט אויף מיין ראש השנה.

נאך האט דער רבי געזאגט (תו מוהר"ן, סימן תת): "הראש השנה שלי עולה על הכל, והיה פלא אצלי, מאחר שהמקדשים שלי מאמנים לי, ולמה לא יזהרו כל האנשים המקדשים אלי, שיהיו פלם על ראש השנה - איש לא יעדר, פי כל ענין שלי הוא רק ראש השנה. והזהיר לעשות כרוח, שכל מי ששר אל משמעתו, ומקרב אליו - יהיה על ראש השנה אצלו, לא יחסר איש. ומי שזוכה להיות על ראש השנה, ראוי לו לשמח מאד מאד "אכלו מצדנים ושחו ממקדשים, פי חדות ה' היא מצדכם", וזה נאמר על ראש השנה, "מין גאנצע זאף איז ראש השנה, און עס איז מיר א וואונדער, פאר וואס מייע מענטשן וואס גלייבן אין מיר, זאלן נישט רעדן צו אלעמען אז מען זאל קומען צו מיר אויף ראש השנה. דער רבי האט געהייסן מען זאל מאכן א פרוי אז אלע זאלן קומען צו אים אויף ראש השנה; נאך האט דער רבי געזאגט, אז ווער עס קומט צו אים אויף ראש השנה דארף זיין פרייליך א גאנץ יאר.

וויסן זאלסטו אז די אלע טויזנטער אידן וואס קומען צום רבי'ן, קיינער קומט נישט גרינגערהייט, נאר יעדער איינער קומט מיט מסירות נפש; נאר וואס דען, אז דער רבי האט געהייסן קומען, קומט מען אן קיין קשוית.

עמה לכי איבער נא עצה, ומלטי את נפשך; קויף דיר א טיקעט און קום צום הייליגן רבי'ן אויף ראש השנה, און ווען דו וועסט זיין אין אומאן זאלסטו נישט פארברענגען קיין צייט מיט שטותים ונהבלים. גיי נישט צו קיינעם, און קוק נישט אויף קיינעם, אין אומאן איז נישט דא וואס צו טון - חוץ פון זיצן ביים הייליגן רבי'נס ציון און וויינען צום אייבערשטן און זיך בעטן פאר א גוט יאר; א יאר מיט ברכות, א יאר מיט ישועות און א יאר מיט אלעס גוטס. ר' אברהם פון רבי נחמן זכר צדיק לברכה פלעגט זאגן: "ביים ציון, אויב מען עקשניט זיך, קען מען אלעס פועלן"; זיך ביים ציון און פערט אסאך דעם אייבערשטן אז דו זאלסט זוכה זיין צו געהאלפן ווערן מיט דעם של קיימא מיט אלע אידן וואס ווארטן אויף זייער ישועה.

אומאן איז אנהייב אין זייער שווער, אבער אז מען איז אן עקשן און מען זאלט נישט אפ די זאך פון התבודדות, אפילו מען שפירט גארנישט, אדרבה - מען שפירט ווי קיינער דארף מיר נישט, אבער אז מען עקשניט זיך, און מען גייט יעדן טאג אויף א פלאץ וואו קיינער איז נישט דארט, און מען שמועסט זיך אויס דאס הארץ מיטן אייבערשטן, איז מען זוכה צו האבן א חיים טובים; מען שפירט א קרבת אלקים, וואס דוד המלך זאגט אויף דעם (תהלים עג, כח): "ונאני קרבת אלקים לי טוב", ווען איד שפירט א נאנטקייט צום אייבערשטן איז מיר גוט; איד דארף שוין גארנישט.

מוהר"א'ש פלעגט דערציילן פונעם הייליגן בעל התניא זכותו יגן עלינו, אז מען פלעגט קען ווי ער זאגט תהילים מיט אזא זיסקייט; איינמאל האט מען געהערט ווי ער זאגט דעם פסוק (תהלים עג, כח): "מי לי בשמים, ועמך - לא הפצתי בארץ", האט ער אזוי געזאגט: "מי לי בשמים" וועם האב איד אין הימל - אלע זענען אנגעגן מיר, אבער "ועמך", אז איד האב דיר אייבערשטער, "לא הפצתי בארץ", דארף איד שוין נישט קיינעם; האט ער געזינגען מיט א בענקשאפט: "רבונו של עולם, איד דארף נישט דיין עולם הנה, איד דארף נישט דיין עולם הבא, איד דארף נישט קיינעם - נאר דיר הייליגער באשעפער אליין". צו דעם דארף א מענטש צוקומען - אז ער זאל קיינעם נישט דארף און גארנישט וועלן, און קיינעם נישט מקנא זיין, נאר דעם אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן אז דו זאלסט מצליח זיין אין אלע דייע וועגן, א פתיחה וחתומה טובה און א גוט געגענטשט יאר.

BreslevCenter.com/answers

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' פילע אנשי שלומינו הויבן אן תלמוד ירושלמי

ווי געמאלדען הויבט מען אן דעם שבת קודש פ' עקב א פרישער מחזור אין תלמוד ירושלמי. אנשי שלומינו נוצן אויס די ספעציעלע געלעגנהייט און כאפן זיך מיט מיטן באן, יעדן טאג צו לערנען א דף גמרא ירושלמי, אויסער די אנדערע שיעורים וואס יעדער לערנט, און מיט דעם גרייט מען זיך צו א געשמאקע הויז אויף יענע וועלט.

דער ראש ישיבה שליט"א וועט א"ה פארלערנען יעדן טאג דעם דף ירושלמי טוב טעם ודעה, און עס וועט א"ה ווערן ארויסגעלייגט יעדן טאג אויפ'ן טעלעפאן ליין, אויף נומער 2 און דערנאך 9. והאור, זה תלמוד ירושלמי!

בחורים לערנען 40 מאל מסכת תענית ביו ראש השנה

אין די יעצטיגע טעג טוט זיך אויף טישן און אויף בענק אין ישיבה, די בחורים זענען צוגענאגלט צו די בענקלעך, און די אויגן צוגעבינדען צו א גמרא מסכת תענית, זיי לערנען פלייסג מיט חשק, און ענדיגן יעדן טאג נאכאמאל גאנץ מסכת תענית.

אין יאר תשע"א, אום חמשה עשר באב, איז מוהרא"ש געקומען אין קעמפ און געזאגט פאר די בחורים אז אלע בחורים פון זיבעצן יאר און העכער וואס וועלן ענדיגן יעדן טאג מסכת תענית אין די פערציג טעג פון חמשה עשר באב ביז ראש השנה, וועלן א"ה טרעפן זייער שידוך גלייך נאך ראש השנה. פארשטייט זיך אז די בחורים האבן זיך צוגעכאפט דערצו, און געענדיגט פערציג מאל מסכת תענית ביז ראש השנה.

צדיק גזר והקב"ה מקיים, גלייך נאך ראש השנה האבן אנגעהויבן ווערן חתנים אין ישיבה, און אין לויף פונעם ווינטער זמן תשע"ב, האבן אלע בחורים געטראפן זייער שידוך, זיי האבן ב"ה שייך חתונה געהאט און אויפגעשטעלט ערליכע אידישע שטיבער לשם ולתפארת.

די פארגאנגענע וואך, חמשה עשר באב, האט דער ראש ישיבה געזאגט פאר די בחורים אז דאס יאר וועט מען דאס נאכאמאל טון. אלע בחורים העכער זיבעצן יאר וועלן לערנען יעדן טאג גאנץ מסכת תענית, אין די פערציג טעג ביז ראש השנה.

"גדולים צדיקים במיתתן יותר מבחייהן", א צדיק אויף יענע וועלט האט ער נאך א גרעסערער כח, און מוהרא"ש וועט זיכער אויספועלן פאר די אלע בחורים אז זיי זאלן טרעפן זייערע באשערטע בקרוב ובנילק.

די בחורים האבן זיך גאר שטארק צוגעכאפט דערצו, און ווען מען קומט אריין אין בית המדרש איז נישטא מיט וועמען צו רעדן, ווייל יעדער איז פארנומען מיט די הייליגע גמרא, אלע בחורים ענדיגן יעדן טאג גאנץ מסכת תענית.

אין שמחה כשמתח התורה!

פארשריט ביים נייעס בנין אין אומאן

די בוי ארבעט ביים נייעס בנין אין אומאן הערט זיך נישט אויף, יעצט ארבעט מען אויף די סווער און די פלאמבונג, ווי אויך לייגט מען יעצט אראפ די טיילס אויף גרויסע חלקים פונעם בנין, אריינגערעכנט אין די מקוה. אויך איז די וואך אנגעקומען א גרויסע שיפמענט פון נייע בעטן.

פארשטייט זיך אז די אלע זאכן קאסטן אפ שווערער געלטער, אנשי שלומינו שטרענגען זיך אן מיט אלע כוחות צושטייער צו געבן פאר'ן בנין יותר מכפי יכולתם, אזוי ווי רבי נתן האט געזאגט, "איד האב געבויעט די קלוז אין אומאן מיט די רצונות פון די ארעמעלייט, נישט מיט די געלט פון די עשירים".

דער ראש ישיבה שליט"א האט געבעטן פון יעדן איינעם ווער ס'האט א ווארעם און א געפיל צו אזא הייליג פלאץ אין אומאן, זאל זיך אנשטרענגען ארויסצוהעלפן מיט די גאר גרויסע קאסטן. מ'קען איבערגעבן דאס געלט פאר'ן ראש ישיבה שליט"א.

השלם זה הבנין!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, דרשות, ניגונים, סידרי'ס, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר! רופט אריין מיט אייער פארלאנג 347-509-4908

הבטחת מוהרא"ש

מוהרא"ש האט צוגעזאגט און מבטיח געווען אז ווער עס וועט ארויסהעלפן דאס דרוקן דעם ספר הקודש "אשר נחל" וועט זיכער זען א גרויסע ישועה און געהאלפן ווערן למעלה מדרך הטבע מיט וואס ער דארף.

יעצט האט איר די געלעגנהייט צו האבן א חלק אין דרוקן "אשר נחל" און געהאלפן ווערן מיט בני חיי ומווני, זיונים הגונים, רפואות וישועות.

רופט שוין 845-248-1651

אומאן ראש השנה!

אלע אייערע געברויכן פאר אומאן עירליין טיקעטס; טרעוול אינשורענס;

בראסעס פון קיוב קיין אומאן און צוריק; און נאך

~ בעסטע פרייזן און שנעלסטע סערוויס ~

אייער פריינד

אלי קנאלל

Plano it Rite

718-506-4341 Travel the right way

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות מן תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / 712-444-9169 / 845-414-8426 / ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363

צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 /

03303502361 / ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361

< BreslevCenter.com >